

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر مشاوره راه حل محور بر رابطه مادر- کودک مادران دارای کودک پسر کم توان ذهنی آموزش پذیر

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات اجتماعی و تربیتی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه بیانفر - استادیار، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران

سمیه صادقی - کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه پیام نور تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر مشاوره راه حل محور بر بهبود ارتباط مادران با فرزندان پسر کم توان ذهنی آموزش پذیر مقطع ابتدایی و راهنمایی شهرستان آران و بیدگل انجام شد. روش پژوهش آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش همه مادران دارای کودک پسر کم توان ذهنی آموزش پذیر مقطع ابتدایی و راهنمای شهرستان آران و بیدگل بودند که از بین آن ها نمونه ای به حجم 36 نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایشی (18 نفر) و کنترل (18 نفر) جاگماری شدند. از هر دو گروه پیش آزمون به عمل آمد. گروه آزمایش، آموزش مشاوره گروهی راه حل محور را در 8 جلسه دریافت کردند، در حالی که گروه کنترل، این آزمایش ارائه نشد. در پایان برای هر دو گروه پس آزمون اجرا شد. برای سنجش ارتباط مادر- کودک از پرسشنامه راس (1961) استفاده شد. تحلیل داده ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش مشاوره گروهی راه حل محور بر رابطه مادر- کودک مادران دارای کودک پسر کم توان ذهنی تأثیر معناداری داشته است ($P < 0/0001$) و باعث افزایش پذیرش فرزند و کاهش حمایت افراطی فرزند، سهل گیری نسبت به فرزند و طرد فرزند در مادران دارای کودک پسر کم توان ذهنی شده است. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت تغییر در رابطه مادر و فرزند نشانه توانایی بالای مشاوره راه حل محور در ایجاد تغییر در جهت بهبود رابطه مادر با فرزند کم توان ذهنی است. که این امر می تواند مربوط به ماهیت مشاوره راه حل محور باشد که به اعضای خانواده کمک می کند تا از طریق بحث و تبادل نظر راه حل های مفید و کاربردی را با همکاری اعضا به دست آورند.

کلمات کلیدی:

مشاوره راه حل محور، کم توان ذهنی، آموزش پذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181147>

